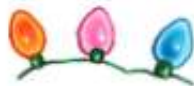

Se apropia **CRĂCIUNUL** – fulgii de zăpadă zburătăceau lin, și colindele răsunau de peste tot. Fericirea plutea în aer. Iar pentru copiii de pretutindeni era cea mai grozavă perioadă a anului.

Dar un anume băiețel nu era deloc încântat că se apropia Crăciunul.

— Pur și simplu nu înțeleg Crăciunul, zise Charlie Brown, și tocmai atunci începu să fulguiască. E drept că primesc cadouri, trimit felicitări, împodobesc brazi, dar tot nu-s fericit. Orice-aș face, tot mă deprimă până la urmă.

— Ești singurul om pe care-l cunosc care poate transforma o sărbătoare minunată cum e Crăciunul într-o problemă, îi spuse Linus. Are dreptate Lucy. Dintre toți Charlii Brownii din lume, tu ești cel mai Charlie Brownian.

Băieții își găsiră prietenii la patinoarul de la iaz, jucându-se țară, țară, vrem ostași. Snoopy înșfăcă păturica lui Linus ca să-l tragă pe gheață, dar îl prinse pe Charlie Brown în ea și-l aruncă pe sus într-un troian de zăpadă!

Charlie Brown nici nu se miră. I se întâmplau mereu chestii din astea. Iar de sărbători, când nu primea nici o felicitare și până că și propriul lui câine îl ignora, lucrurile erau și mai evidente. Simțea nevoia să stea de vorbă cu cineva.

